

UN CAMINANT DIFERENT

Sílvia Benet Roig

Cada caminada a Sant Magí ens deixa mil i un records, i un dels més especials és el que ens va passar l'any passat.

El dia 15 d'agost de 2002, com cada any, cap a les 7 del matí sortíem de Santa Coloma i començava a clarejar el dia, però hi havia una boira tan espessa que no ens hi vèiem. Per mala sort, un dels pocs trams que fèiem de camí, estava tant malament que havíem d'anar per carretera. Portàvem unes cintes fosforescents que s'havien repartit a Santa Coloma i fins i tot alguna armilla reflectant per a poder ser vistos pels vehicles que ens creuéssim. Tots anàvem en fila per a evitar ocupar massa la carretera.

De sobte, es va afegir un nou caminant; un gos va sortir d'algun dels carrers de Santa Coloma i ens va començar a seguir. L'autocar que ens havia portat va sortir al nostre darrera per a emprendre el camí a Sant Magí de la Brufaganya. Quan el gos va veure que s'acostava a nosaltres, es va ficar enmig de la carretera, obligant al conductor a parar. Un cop aturat, el gos es va apartar, i el vehicle va poder seguir el seu camí.

Durant tot el trajecte vam tenir el gos com a acompanyant. Ell sempre anava al capdavant, com si fos el guia, i a cadascun dels cotxes que passaven, ell, posant-se al mig, els feia aturar. Durant tot el camí venia i marxava, i de tant en tant ens pensàvem que l'havíem perdut, però ens va acompanyar fins a les fonts, i allà sorprenentment, va desaparèixer. Ningú en sabia res, ni on s'havia perdut, ni on era.

Foto de Sebastià Caus a partir d'una filmació de Josep M. Isante.

Tothom pot pensar el que vulgui, pot ser una casualitat; un gos al veure tanta gent junta, va començar a seguir-nos, o també podem creure que realment Sant Magí ens volia protegir. I qui millor per fer-ho? Un gos. El millor amic de l'home!